

MUZYCKI (2) *ai*

sg N n muzycki(e) (1). ◇ pl L muzycznych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Przymiotnik od „muzyka”:

1. Od znac. ‘wytwór grania na instrumencie muzycznym lub śpiewania’ (1) :

Wyrażenie: »muzyckie naczynie« = instrument muzyczny (1): Nechyloth naczynie muzyckie podobne co dziś domrą zowiemy. *BudBib I 291d marg; [ten [Jubal] był oycem grających ná árfách y Muzyckim naczyniu [fuit pater canentium cithara et organo]. WujBib Gen 4/21 (Linde)].*

2. Od znac. ‘umiejętność, sztuka grania i śpiewania’ (1) :

Wyrażenie: »sztuki muzyckie« = tu prawdopodobnie o sztuce, umiejętności pisania doskonałej, śpiewnej, melodyjnej poezji (1): Wdzięcznieś śpiewał niż on Cyklops/ obrzy^m bogowoyny. Nád ine w łztukách Muzyckich KOCHANOVVSKI hoyny. *KlonŻal B3.*

Cf MUZYCZNY